

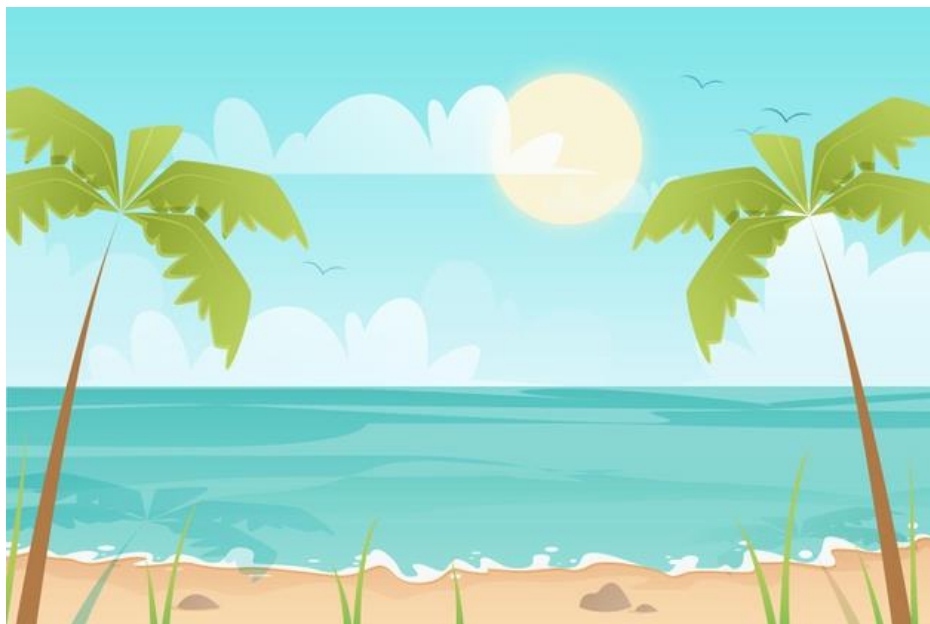
Onze Band

Juli/Augustus 2020

64e jaargang, nr. 4

**VRIJZINNIGE GELOOFTSGEMEENSCHAP
MIDDEN-DRENTHE**

Samenstelling bestuur

Voorzitter: Dhr. Wietze de Boer, Rijksweg 207, 9423 PE Hoogersmilde, tel. 0592-459822, email: de.bo20@hetnet.nl

Secretaris: Mevr. Berty Bruggink-Haaier, Kerklaan 38, 9422 ED Smilde, tel. 0592-414536, of 06-20431335, email: janbruggink@hetnet.nl

Penningmeester: Mevr. Reina Limburg- Schuring, Asserstraat 9, 9411 LH Beilen, tel.0593-523757, e-mail: grlimburg@gmail.com

Banknr. : NL34 RABO 0306 5001 40

2e penningmeester: Mevr. Gerda Wiggerink-Wolbers, Perkstraat 5, 9411 PK Beilen, tel. 0593-526889, of 06-13727849, email: gerda@wiggerink.nl

Overige adressen van onze afdeling

Voorganger: mevr. Helene Westerik-Lammers, Van Stolberglaan 49, 7681 GB Vroomshoop, tel. 0546-642540 of 06-43167139, email: h.h.westerik@outlook.com

Beheerder Website en Facebook: dhr. Wim Boer, Volmachtenstraat 1, 9414 AL Hooghalen, 0593-592045, email: wimboer@trinedmail.nl

Internet: www.vrijzinnigen.nl \ midden-drenthe

Facebook: zoek op @VRIJZINNIGENBEILEN

Gebouw: Vrijzinnig Centrum "De Stroming", Weijerdstraat 9, 9411 PJ Beilen (geen postadres!)

Foto: Gerrit Staal

Bijeenkomsten

Zo.	02 augustus	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers
Zo.	06 september	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers Startzondag

Agenda

Di.	11 augustus	14.00 uur:	Inleiding dementie Henk Middeljans
Di.	01 september	12.30 uur: 17.30 uur:	Samen eten Samen eten
Zo.	13 september	15.00 uur:	Mevr. Renate Snoeijing Huus van de Taol
Di.	22 september	19.30 uur:	Over verwondering gesproken
Di.	13 oktober	12.30 uur: 17.30 uur:	Samen eten Samen eten
Zo.	18 oktober	10.00 uur:	Stapstenen, wandeling, nadere info volgt in de volgende Onze Band
Di.	10 november	12.30 uur: 17.30 uur:	Samen eten Samen eten

Vakantie: Helene Westerik heeft
vakantie van 13 Juli t/m 29 Juli!

De tas

De tas stond fier rechtop op een elektriciteitskast in een doodgewone straat. Een aktetas, bruin. Met een briefje erop: 'gratis'.

Het was om een uur of tien in de avond dat ik hem zag staan, en op mijn wandeling de volgende dag was hij weg. Zou degene die hem daar had neergezet gezien hebben wie hem meegenomen had? Wat zou degene die hem meegenomen had ermee doen?

Een tweede leven voor deze tas. Mooie gedachte. Niet meer nodig bij de één, welkom bij de ander.

Veel mensen hebben in de afgelopen maanden hun huizen, kasten, schuren en garages opgeruimd, zo las ik ergens. De kringloopwinkels kunnen de spullen bijna niet verwerken, en worden dus steeds kieskeuriger. Als ik iets nodig heb, kijk ik altijd eerst op marktplaats. Heel vaak slaag ik daar; voor spullen van

goede kwaliteit, die normaal gesproken duur zijn. Waarom ik dat doe? Zeker uit kosten oogpunt, maar ook vanuit de duurzaamheidsgedachte dat goede spullen nog een tweede, of derde leven kunnen hebben.

Daar mijmerde ik eens over door; die gedachte over een tweede of zelfs een derde leven. En ik trok hem door naar mensen. Kunnen die ook meerdere levens hebben? Er zijn mensen die dat geloven; dat je (ziel) na het sterven een ander leven gaat leven; of dat nu hier op aarde is (reïncarnatie) of 'elders'.

Je kunt de vraag naar een tweede of derde leven ook beantwoorden vanuit een andere hoek: dat je leven meerdere fases kent, en dat je in elke fase op een andere manier van betekenis kunt zijn. Of op een andere manier betekenis kunt geven aan je leven.

Soms gaat dat vanzelf; soms niet en blijf je steken in vasthouden aan wat niet meer kan. Zie je dat tweede of derde leven niet. En is het nodig dat je jezelf bij wijze van spreken op een elektriciteitskast zet met een briefje erop: ‘wat kan ik voor jou betekenen – gratis’?

Want hoe het ook is, iets voor een ander kunnen betekenen, kan altijd – dat is mijn overtuiging. Niet alleen vanuit mijzelf, maar juist vanwege mijn ervaring met alles wat mensen voor mij betekenen. De een maakt sokken, een sjaal of een boekenlegger, de ander bakt een taart of maakt soep, weer ander schrijft een kaart, en nog een ander deelt de titel van een boek. Om zo te laten weten dat je op die manier aan elkaar denkt – bij elkaar aanwezig wilt zijn. En daar gaat het om: bij de ander zijn. Dat gaat dieper dan iets voor elkaar doen. Bij de ander zijn vergt aandacht voor de behoefte van de ander. Meelopen, niet teveel doen, maar stil zijn én luisteren.

Voor mij is dat een manier van leven in het hier en nu, maar wel gebaseerd op die oude woorden: ‘heb God lief en je naaste als jezelf’. Niet altijd makkelijk, hoor! Maar wel het proberen waard. Voor al die levens

*Met een
hartelijke groet,
Helene Westerik*

Van de voorganger

Bij het schrijven van dit stukje, hebben we onze mini-Pinksterbijeenkomsten én de 1e grotere bijeenkomst op 5 juli jl. achter de rug. Het was heel goed om elkaar weer te zien. Met Pinksteren was het zitten in de kring en daardoor de interactie heel bijzonder. Op 5 juli was het goed om als vanouds met meerderen in de kerk te zijn. Toch was en is het anders.

Voor sommige mensen voelde het toch nog 'alleen' op een enkel stoeltje. Daarom blijven we nadenken over de vorm van onze bijeenkomsten. Want we zullen er echt rekening mee moeten houden dat we, zolang er geen vaccin is, niet bij elkaar kunnen komen zoals we gewend waren. Ook zingen doen we nog niet (hardop en voluit).

Het is en blijft goed om elkaar deelgenoot te maken van je gedachten en gevoelens over alles wat er om ons heen gebeurt, of juist niet gebeurt. Voor iedereen is dat anders, en dat mag gedeeld worden.

Voor mij is het een zegen dat het zomer is en dat er veel buiten kan. Laten we hopen op een lange nazomer! En de regen van de afgelopen week? Ach, voor sommige dingen is dat onhandig, maar voor de grond, voor alles wat bloeit en groeit is het geweldig. Ik weet niet hoe het u vergaat, maar als ik om mij heen de aardappelvelden zie bloeien, het mais de hoogte zie inschieten, dan geeft ook mij dat energie.

Nu ga ik even opladen, want de afgelopen maanden waren intensief en erg druk.

Van 13 juli t/m 29 juli is mijn vakantie.

Bob en ik hebben een chaletje gekocht in Papenvoort (halverwege Borger en Rolde), en dat gaan we 'ons eigen maken' met de bedoeling dat we daar nadien door de week gaan wonen. Op die manier ben ik veel dichterbij Beilen en Odoorn en hoef ik minder uren in de auto en op de steeds drukker wordende wegen te maken. Daar kijk ik naar uit!

(Voorbeeld huisje Papenvoort)

Iets anders is dat ik na de vakantie een aantal uren per week ga werken als voorganger van de vrijzinnige geloofsgemeenschap Westerkwartier.

Simone van der Laan, die daar stond, is met pensioen en mij is gevraagd haar plek over te nemen. Dat heb ik overlegd met ons bestuur, en we zijn erop uitgekomen dat mijn uren in Beilen verminderd worden met mijn uren in het Westerkwartier.

Dat geeft in Beilen wat meer financiële ruimte; en op deze manier wil ik proberen om in het Noorden bepaalde activiteiten voor de vrijzinnige geloofsgemeenschappen te combineren.

Concreet betekent het dat ik met ingang van augustus per week 12 uur in Beilen ben (dat was 16 uur) en 4 uur in het Westerkwartier. Dat gaat ook betekenen dat er in Beilen een herijkingsmoment komt: wat zetten we door, en welke dingen gaan we anders doen.

Tot slot: als er in mijn vakantie iets bijzonders is: graag contact opnemen met het bestuur; zij weten mij te bereiken als dat nodig is.

Met een zomergroet!
Helene Westerik

Van de bestuurstafel

Heel langzaam komt het leven weer wat op gang, maar het anderhalve meter afstand houden blijft voorlopig nog gehandhaafd.

Vorige keer schreef ik:

“De bedoeling is om 1e pinksterdag een bijeenkomst te houden voor de mensen die dit graag willen. In een andere vorm als anders, met groepjes van 5 of 6 personen, vanaf 10.00 uur. Als u wilt deelnemen moet u zich opgeven bij Gerda Wiggerink via de mail of telefonisch.

Als wij weten hoeveel mensen er komen krijgt u van Gerda een berichtje over het tijdstip waarop u verwacht wordt”. Hier hebt u gehoor aan gegeven en er werden op 1e pinksterdag 5 groepjes ontvangen.

De reacties waren erg positief.

Toen kwam op 16 juni het bericht van het overlijden van Jan Drenth, onze penningmeester, op veel te jonge leeftijd. Wij wensen zijn vrouw Jannie, de kinderen en kleinkinderen veel sterkte met dit enorme verlies.

Zondag 5 juli hebben wij onze eerste kerkdienst gehouden met 25 personen. Een fijne dienst en het was goed elkaar weer te zien.

Het bestuur heeft besloten de dienst op 19 juli geen doorgang te laten vinden. In deze dienst zou een gastpredikant voorgaan i.v.m. de vakantie van Helene Westerik. De volgende dienst is nu op 2 augustus. Ook voor deze dienst moet u zich opgeven bij Gerda, in totaal kunnen wij aan een kleine 30 mensen een zitplaats bieden.

Als laatste nog één vraag, hebt u een e-mail adres of een nieuw e-mail adres, wilt u dit dan doorgeven aan het bestuur? Zo kunnen wij u nog beter op de hoogte houden van onze activiteiten.

Hartelijke groet, Reina Limburg

Van de penningmeester

De collecte met Pinksteren heeft € 196,-- opgeleverd bij de deur en via de bank. Op 5 juli mochten wij € 141,55 in ontvangst nemen. Ook kregen wij de afgelopen periode nog enkele giften binnen voor o.a. de bloemengroet en bij een gift stond vermeld: “Voor het goede werk in deze moeilijke tijd”. Hartverwarmend en natuurlijk voor al deze giften onze hartelijke dank.

Onze Pinkstercollecte voor het goede doel was dit jaar voor de huiskamers van de Altingerhof: voor bloemen en iets lekkers. Nu is het zo dat de mensen in de Altingerhof in de afgelopen periode zijn verhuisd en nog aan het verhuizen zijn. In overleg met de Altingerhof hebben we dus besloten om in augustus, als daar de rust wat weergekeerd is, de attenties te gaan brengen.

Reina Limburg, penningmeester

Dank!

De afgelopen maanden hebben we een belsysteem gehad. Veel mensen hebben zich daarvoor ingezet. Nu er weer steeds meer activiteiten op gang komen, en de verzorgingshuizen en woon/zorgcentra ook weer toegankelijk zijn voor bezoekers, stoppen we daar officieel mee. Met uiteraard een groot dankjewel voor de aandacht en zorg voor elkaar! Wie echter gebeld wil blijven worden kan dit onderling aangeven.

Gebeuren

(voorvallen, geschieden, plaatshebben, een feit zijn)

“Ik gebeur, wij gebeurden, zij gebeurden”. Wat is dit voor onzin zult u denken. U heeft gelijk, het is onzin. “Gebeuren” is een werkwoord, net zoals lopen, denken en fietsen, maar wel een bijzonder werkwoord. Het persoonlijk voornaamwoord(ik, jij, wij, zij) ontbreekt. Je zou kunnen zeggen “gebeuren” is een passief werkwoord.

Op de handeling *zelf* hebben we geen invloed. Het gebeuren of de gebeurtenis wordt aangeduid met de lidwoorden "de" of "het" als iets onpersoonlijks. Als er iets gebeurt, *kan*, of *zal* gebeuren moet er een ander werkwoord of hulpwerkwoord aan te pas komen. Bijvoorbeeld: "Het zal je maar gebeuren". "Dat laten wij niet gebeuren". "Wat is er gebeurd? " " Die gebeurtenis veroorzaakte veel verdriet".

Men kan wel iets vermijden, iets na laten of iets wensen met betrekking tot dat *gebeuren*, maar de gebeurtenis voltrekt zich, vaak onverwacht, zelfstandig, zonder ons."

"Gebeuren" is universeel een abstract begrip. Ook in andere talen. "*Es geschah*" , "*It happened*".

Dan komen we bij Het Grote Gebeuren. De Schepping.

Dit is wel het meest aansprekende voorbeeld van een Handeling waar we met verwondering en ontzag tegen aan kijken.

Noem het, De Almacht, God of de Natuur.

Taal is onontbeerlijk voor ieder mens om zijn gedachten tot uitdrukking te brengen, een wonderlijk maar logisch fenomeen, maar soms schieten woorden tekort.

Herman Tomeff

Jaco

Helaas is ons uitje dit jaar niet doorgegaan. Ook de musea-bezoeken konden geen doorgang vinden. Er zijn op dit moment nog geen musea die groepen ontvangen en rondleidingen geven. Zodra dit weer kan, gaan we wat organiseren.

Stapstenen

Op 15 maart zouden we de middag met Renate Snoeiijing hebben van het Huus van de Taol.

Die middag is verzet naar zondag 13 september om 15.00 uur.

Aanmelden is nodig – bij Lies de Boer.

Op dit moment staan ook nog een herfstwandeling op 18 oktober en een muzikaal kerstoptreden op zondag 13 december gepland.

We hebben met elkaar overlegd dat we in 2021 een nieuwe STAP willen maken. Op een weg waarin we spiritualiteit meer willen gaan verbinden met kunst. Het idee is dat we op geregelde basis met elkaar een (theater)voorstelling gaan bezoeken. Dat kan in een theater zijn, maar er zijn ook wel eens voorstellingen in kerken te zien. De vaste derde zondag van de maand gaan we daarbij loslaten, omdat we dan afhankelijk zijn van de tijden van een voorstelling. Hoe gaat we dit doen? We willen graag van u weten of u op een lijst wilt komen om geïnformeerd te worden over voorstellingen. Zo ja, dan bellen we u, en dan regelen we samen het vervoer en de kaartjes.

Voor zover mogelijk zullen we ook proberen om af en toe iemand in ons gebouw uit te nodigen; dan bij voorkeur wél op de 3e zondag van de maand.

De vraag is dus nu: wilt u op de lijst van belangstellenden?

Als u dat wilt, dan kunt u zich melden bij Lies de Boer: 0592 – 459822.

Verwonderen...

Over verwondering gesproken.... Dat gaan we weer doen op dinsdagavond 22 september, om 19.30 uur. Op de dag dat officieel de herfst begint. Wel graag even opgeven bij Helene Westerik.

Samen Eten

Ook Samen Eten gaan we weer oppakken. Want dat kunnen we niet missen! Aly Mulder, Gerda Wiggerink en Helene Westerik hebben een systeem bedacht waarmee we aan de 1,5 meter afstand kunnen voldoen.

We gaan samen eten in twee rondes; een ronde tussen de middag, om 12.30 (inloop vanaf 12.15); en een ronde om 17.30 (inloop vanaf 17.15).

We eten in de kerkzaal omdat we dan wat ruimer kunnen zitten. Koks zijn altijd welkom; ook als je alleen een voorgerecht of nagerecht wilt maken. Mensen uit het Stroomdal kunnen opgehaald en terug gebracht worden met de Spectrum-bus. Dit moeten we dan wel een week van te voren weten/regelen.

Opgave is (net als voorheen) nodig, en wel bij Gerda Wiggerink. Wij delen de groepen in (voor de middag of de avond), maar als je absoluut verhinderd op de middag of de avond, dan kun je dat aangeven.

De nieuwe data voor het najaar zijn: 1 september; 13 oktober; 10 november.

Wij hebben er weer veel zin in, dus hopelijk tot 1 september!

Een vrolijke keukengroet van Aly, Gerda en Helene

Oproep Adventskalender

Hebt u een mooi gedicht of een beeld, dat past bij de Advents/kersttijd? Dan kunt u dat sturen naar Helene Westerik. Zij en haar collega Nicoline Swen gaan een kalender maken voor de Adventstijd.

Met gedichten/beelden van mensen uit de vrijzinnige geloofsgemeenschappen in Noord/Oost-Nederland. We weten niet hoeveel aanmeldingen er komen, dus het kan zijn dat we keuzes moeten maken. We zijn benieuwd!

Tijdschrift en essay 150 jaar vrijzinnigheid

Op 6 juni jl. bestond de NPB 150 jaar. Dat hadden we zullen vieren, maar door corona is dat uitgesteld tot 31 oktober. Als het goed is, heeft u allen het tijdschrift Natuurlijk Vrijzinnig ontvangen. Maar, het is niet helemaal goed gegaan met de verzending. Mocht u dus dat tijdschrift niet hebben ontvangen, dan kunt u zich melden bij Gerda Wiggerink. We hebben namelijk van het bureau in Amersfoort extra tijdschriften gekregen.

Er is ook een ESSAY geschreven, door Johan de Wit, met als titel 'CHRISTELIJKE THEOLOGIE EN VRIJZINNIGHEID: EEN ONGEMAKKELIJK VERSTANDSHUWELIJK'.

Een interessant stuk, met een oproep om een soort leidraad te ontwikkelen voor vrijzinnige theologie. Waarvoor het volgens de auteur wel nodig is dat het huwelijk tussen de vrijzinnigheid en de klassieke christelijke theologie wordt ontbonden. Om daardoor nieuwe wegen van geloven te kunnen bewandelen. In het bestuur gaan we het essay bespreken. Wilt u het lezen, dan kunt u het opvragen bij Gerda. Als er mensen zijn die er belangstelling voor hebben om het met Helene Westerkamp en elkaar te bespreken, gaan we dat regelen.

Gedicht

vervrumd (deur Corona)

nog aaid overvalt het ongeleuf heur,
as zie heur naoste niet meer herkend,
die binnenstapte deur de keukendeur
en zie vol schaomte zien blik ofwend

toen de ofzundering verplicht weur,
daordeur gien bezuuk meer ontvung,
nog aaid overvalt het ongeleuf heur,
zie iniens een duustere tied ingung.

non is bezuuk iniens weer meuglijk,
asof der ien vanneis het locht andöt,
blef het toch nog vervrumd daordeur,
as zie kundig volk verschrikt an zöt,
nog aaid overvalt het ongeleuf heur.

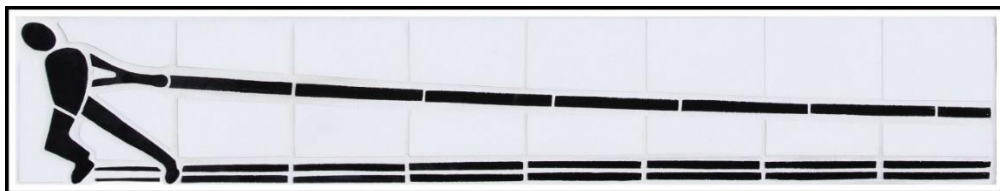
Marchinus Elting

Nieuw project: De puzzel Alzheimer

Dementie, Alzheimer; velen van ons hebben er op een bepaalde manier mee te maken of te maken gehad. Het is een moeilijke weg, voor degene die het krijgt, en voor hun naasten. Zo ook voor Wil en Henk Middeldjans. Henk zou heel graag dat proces, zijn gedachten én zijn kunst met anderen delen. Om het met elkaar wat lichter te maken. Door herkenning en begrip. Bij de puzzel die Alzheimer is.

Wat gaan we doen? Vanaf **dinsdag 11 augustus** starten we om de twee weken met bijeenkomsten. Van 14.00-16.00 uur. In Vrijzinnig Centrum de Stroming. Henk geeft dan een inleiding, in combinatie met zijn kunst. Helene leidt vervolgens het gesprek. Aan het einde van elke bijeenkomst bepalen we met elkaar wat het thema voor de volgende keer zal zijn. Afhankelijk van de behoefte bepalen we ook het aantal bijeenkomsten. Opgave is (vanwege Corona) nodig – bij Helene Westerik ; graag vóór 3 augustus.

Hieronder volgt het verhaal van Henk, dat aanleiding is geweest voor dit nieuwe project.

Een inleiding en de achtergronden bij de puzzel Alzheimer

Het is nu 1,5 jaar geleden dat de diagnose Alzheimer bij mijn partner werd vastgesteld. Wat de impact was van deze progressieve ziekte zowel bij haar als bij mij en de directe betrokkenen legde ik vast met beelden en teksten. Hoe iedereen probeerde om te gaan met de verwarrende berichten uit haar brein en zij steeds meer de regie verloor over haar leven. Hoe anderen de gaten die er ontstonden opvulden.

Hoe een betrouwbare en liefdevolle partner veranderde in een verward en in zichzelf gekeerde en onvoorspelbaar persoon. Over de emoties en de verwarring die door de gedragsveranderingen ontstonden. Je mist de verbondenheid en de wederkerigheid en je hoopt dat op een andere manier terug te vinden.

Dat was echter bij mij een utopie, want elke zoektocht naar verbondenheid eindigde in een desillusie. Er waren vaak en veel twijfels of ik het wel goed deed. Wat de essentie was voor een waardevol leven. Ik zocht naar een andere harmonie en wilde de (ver)binding weer terug. Want als je de ander begreep zou er meer begrip en een beter invoelvermogen ontstaan was mijn visie en overtuiging. Ik dacht dat er vanwege Alzheimer met name geheugenproblemen waren en dat daar de begeleiding vooral op gericht moest zijn. Als behandelaar van een GGZ instelling moest het me dan toch lukken daar een weg in te vinden. Dus nam ik me voor om mijn partner zo lang mogelijk in de thuissituaties te begeleiden. Ik werkte 40 jaar als hulpverlener in de GGZ en besloot op 60 jarige leeftijd te stoppen met mijn werk en het roer om te gooien en mijn emoties te verwerken in een vorm van kunst. Al meer dan 10 jaar ben ik als mozaïek kunstenaar werkzaam en waren er overal exposities. In de thuissituatie heb ik een galerie- en een atelierruimte en een tuin waar mijn werk te bezichtigen is.

Dagelijks maak ik vanuit een emotie nieuw werk. Als richtlijn gebruik ik de 4 B's, de basisemoties van de mens. Het zijn: bang, blij, bedroefd en boos. Ik gebruikte mijn mozaïekwerken, tekeningen, ontwerpen, schetsen en foto's om mijn beleving bij de ziekte van Alzheimer beeldend uit te drukken. Het lukte me onvoldoende om mijn partner die steun en begeleiding te geven die voor haar van belang en wenselijk was.

Daar gaat mijn verhaal over die ik met anderen wil delen omdat ik merkte dat mijn belevingen niet op zichzelf staan. Het gaat dus over de emoties en de veranderingen die een gevolg zijn van de ziekte van Alzheimer. Vanuit de 3 fases van Alzheimer probeer ik dat weer te geven.

Ik dacht vaak: Waar is ze nu met haar gedachten en kwam tot de conclusie dat ik het ook niet wist. Het leek me een onoplosbare puzzel. Je verbaasde je steeds meer over de vele gedragsveranderingen. Later kwam er bij mij wel meer het besef om ook te kijken naar de goede en mooie momenten, alhoewel die steeds minder voorkwamen. De aftakeling die hoort bij het proces Alzheimer was en is nog steeds een moeizame weg voor allen.

Doordat de bezoeken aan mijn partner in het verpleegtehuis vanwege de corona maatregelen niet meer mogelijk waren en ik thuis in quarantaine zat werd ik somber en verloor een toekomstperspectief. Mijn kunst zorgde er voor dat ik aan de slag ging om mijn emoties te verwerken. Ik hoop dat de ziekte Alzheimer in de toekomst meer en betere mogelijkheden zal bieden bij de behandeling en de begeleiding. Misschien helpt mijn verhaal en de beelden ook een beetje bij de complexe verwerkings- en rouwprocessen. Het is mijn stellige overtuiging dat mijn verhaal slechts een klein stukje is van de immense Alzheimer puzzel.

Henk Middeldijns

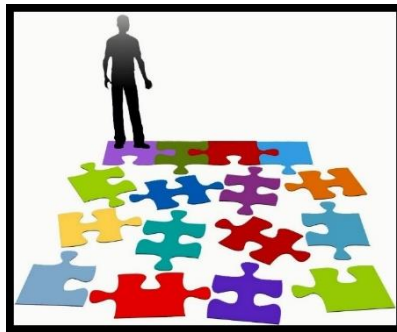
De Alzheimer puzzel

Het past niet meer
De harmonie ontbreekt
En vormt niet meer een geheel

Het past niet meer
De samenhang verdween
En de verwarring verscheen

Het past niet meer
De verbanden verschenen
En stukjes verdwenen
En alles verandert weer

Het past niet meer
Verbondenheid en wederkerigheid
Ze belemmeren het delen
De wreedheid om herinneringen te stelen
Alzheimer
Het past niet meer

(gedicht en kunstwerk van Henk Middeljans)

Voedselbankproject

De kerken van Beilen hebben de afgelopen maanden voedsel ingezameld voor mensen die door de corona-maatregelen hun werk zijn verloren of anderszins in de problemen zijn gekomen. Uit persoonlijke werkervaring weet ik (Helene Westerik) dat het echt heel snel kan gaan; zó heb je nog voldoende financiën, en zó wordt het de eindjes aan elkaar knopen.

In de zomermaanden wordt de inzameling gestopt. In september gaat het weer beginnen. Henk Jager heeft zich in de afgelopen maanden beschikbaar gesteld om producten bij mensen op te halen om deze naar het inzamelpunt te brengen. Dat heeft niet zoveel opgeleverd (dat lag overigens niet aan Henk!). Best jammer. Nu hebben we het volgende idee: als u zich aanmeldt komt Henk elke week op een vast tijdstip bij u langs om een product op te halen; al deze producten verzamelt hij en brengt hij dan in één keer naar het verzamelpunt. Als u mee wilt doen, dan kunt u zich melden bij Berty Bruggink – die regelt het dan verder.

*Zij die hun verjaardag hopen te vieren
(vanaf 75 jaar)*

Mevr. T. Hulzebosch- Martens	Beilen	05-07-1937
Mevr. J. Smit Boer	Beilen	25-07-1940
Dhr. J. Oostingh	Lieving	26-07-1931
Mevr. G. Westerhof- Warringa	Beilen	04-08-1938
Dhr. J. Wiggerink	Beilen	04-08-1937
Mevr. W. Fransen	Beilen	06-08-1942
Dhr. B. Westerik	Vroomshoop	27-08-1939
Mevr. L. Hoogerkamp- Arends	Exloo	03-09-1942

Alle jarigen, van harte gefeliciteerd!

Afscheid nemen

In de afgelopen maanden hebben we in snel tempo helaas afscheid moeten nemen van een aantal leden. Hierna kunt u de *in memoriams* lezen.

Bij het sluiten van de kopij is bekend geworden dat Jacobus Koerts is overleden. In de volgende Onze Band zal ik een *in memoriam* voor hem schrijven.

Met het merendeel van de mensen waar we afscheid van namen, heb ik meer dan eens gesproken over ouder worden, terugkijken op je leven, en over het aanvaarden van de eindigheid ervan. Toen ik op enig moment in mijn bundel van Ida Gerhardt bladerde, viel mijn oog op het hierna volgende gedicht. Met een prachtige titel: Genesis, naar het 1e boek van de Bijbel. Het woord Genesis betekent 'ontstaan, of oorsprong, of schepping'. Het gedicht gaat over ouder worden en sterven, maar zeker ook over het ontstaan van inzichten én terugkeer naar de bron. Misschien vindt u het ook mooi.

Genesis

*Oud worden is het eindelijk vermogen
ver af te zijn van plannen en getallen;
een einderlijke verheldering van ogen
voordat het donker van de nacht gaat vallen.*

*Het is een opengaan van vergezichten,
een bijna van gehavendheid genezen;
een aan de rand der tijdeloosheid wezen.
Of in de avond gij de zee ziet lichten.*

*Het is, allengs, een onomstotelijk weten
dat gij vernieuwd zult wezen en herschappen
wanneer men van u schrijven zal : 'ontslapen'.
Wanneer uw naam op aarde is vergeten.*

In memoriam Lammechien Wesseling-Noordhuis

‘Wij wilt je weten laoten dat uut de tied kommen is’ Lammechien (Lammie) Wesseling-Noordhuis. Zo laat de rouwkaart weten dat Lammie op 28 mei jl. overleden is. Een paar dagen daarna herdachten we haar leven in de kleine, vertrouwde kring van haar gezin. Geen poespas. Dankbaar dat ze zo lang bij haar kinderen, klein-en achterkleinkinderen had kunnen zijn. We vertelden Lammie’s leven aan de hand van een merklap die ze ooit als 11-jarig meisje maakte. In het midden daarvan staat een levensboom, met daarom heen een dansend vrouwtje en mannetje. Als symbool voor het leven; haar leven, samen met Rieks, die ze al ruim twintig jaar miste.

De levensboom zou vrucht dragen; er zouden vijf kinderen geboren worden: Jan, Ina, Hennie, Aart en Erik; er zouden kleinkinderen komen en achterkleinkinderen. Lichte dagen zouden er zijn, maar ook donkere dagen, door het overlijden van zoon Jan, man Rieks en schoonzoon Rieks.

Maar op haar merklap staan ook kandelaars; ter herinnering aan het feit dat het altijd weer licht wordt. Daar leefde ze voor. Én er staan vogeltjes op; als boodschappers van de geestelijke wereld. Daar hield ze zich aan vast; voor haar was geloven niet ‘naar de kerk gaan’. Geloven was voor haar een houvast voor als het moeilijk werd. Om te kunnen genieten van wat een dag je brengt, want dat is genoeg. Maar ook om je te ontwikkelen, tot iemand die er mag zijn. Met in je gedachten de mensen die je mist, om tegen te praten, om nog even iets te delen. Want, zo geloofde Lammie, als je dood bent, blijft je ziel wél bestaan. Toen Lammie hoorde dat ze ongeneeslijk ziek was, sprak ze uit dat ze dankbaar op haar leven terug keek, en dat ze hoopte dat ze nog even wat tijd met haar gezin zou hebben. Het ging helaas snel.

Haar gezin gaat verder, om in alles wat het leven geeft ook het licht te zien, zoals Lammie hen heeft voorgedaan. Mag dat hen helpen, tezamen met alle goede herinneringen en alles wat van Lammie in hen voortleeft.

Helene Westerik

In memoriam Marchinus Schuring

Op 30 mei jl. overleed op 99-jarige leeftijd Marchinus (Ginus) Schuring. Lieve, zorgzame vader van Reina met Gerard, en opa van Ronald en Erwin met Rinske. We herdachten zijn leven met de mensen die hem het meest dierbaar en nabij zijn geweest. Ook toen het ouder worden hem toch wel parten begon te spelen: *'oud worden is mooi, maar oud zijn niet'*. En toen was ineens ook dat *'oud zijn'* op. Daar kun je op die leeftijd vrede mee hebben, maar als je zo lang bij elkaar bent geweest, is er ook veel te missen.

Dochter Reina vertelde in het Drents over het leven van haar vader; een liefdevol en prachtig verhaal, precies zoals het was. Zo was Ginus ook: eerlijk, recht toe recht aan (waardoor hij het zichzelf ook wel eens moeilijk kon maken), zorgzaam en liefdevol. Voor mensen én dieren, zonder onderscheid. Hij was een verzamelaar, onder meer van koffiemolens, maar ook van herinneringen. En die haalden wij op; aan zijn jeugd, zijn huwelijk met Mina, van wie hij helaas al zo vroeg afscheid moest nemen, zijn liefde voor het boer-zijn en de dieren, zijn zorg en aandacht voor zijn kleinkinderen, en de jaren met Annie, waarvan hij ook plotseling afscheid moest nemen. We memoreerden ook alles wat Reina, samen met Gerard en de kleinkinderen voor hem hebben gedaan. Want zonder hen, nee dat kon hij niet. Hij keek zelf terug op een goed leven, met de nadruk op *'leven'*, want hij zei eens: *'het leven is mijn geloof, en dat betekent: het goede proberen te doen voor alles wat leeft'*. Als je daar een groot woord aan wilt geven, dan is dat LIEFDE. In alle eenvoud en nuchterheid. Ooit vond hij daarover een tekst die hem aansprak:

“Al heb ik hoge woorden, spreek ik haast elke taal. Wie ben ik zonder liefde, geen mens kan mij verstaan. Al ken ik de geheimen van alle wetenschap, een wereld zonder liefde is koud en zonder hart”.

En zo was én is het. Ginus verzamelde en gaf liefde aan alles wat leeft. Om door te geven, in dankbare herinnering aan hem en alle mooie verhalen, die hopelijk nog lang verteld blijven worden. Mag dat de mensen die hem nu zo missen helpen.

Helene Westerik

In memoriam Lucas Egbert Mulder

Op 10 juni jl. overleed op 84-jarige leeftijd Lucas (Luuk) Mulder, jarenlang onze penningmeester. In de besloten kring van zijn gezin namen wij afscheid van hem. Zijn dochter Karin en kleindochter Manon lazen hun zelf gemaakte gedichten, we luisterden naar de lievelingsmuziek van Luuk, en we luisterden naar het verhaal van zijn leven. Een verhaal waarin hij de balans opmaakte, met plussen en minnen, met delen en vermenigvuldigen. Passend bij dat waar hij al van jongs af aan heel goed in was: boekhouden. Drie grootboekrekeningen maakte hij; van zijn jeugd, van zijn leven met Jannie en de kinderen, en eentje van na het overlijden van Jannie. En hij vulde ze met alles wat goed was, maar ook met dat wat moeilijk was. Voor hem en soms voor anderen. Maar met Jannie was er een goede, evenwichtige basis, die alle kruisposten en breuken zou doorstaan. En samen met Jannie zou hij de kinderen een goed thuis bieden; Johan, Petra en Karin, waar hij zo trots op was. Op zijn balans zijn zij de activa! Samen met zijn klein-en achterkleinkinderen. Luuk was actief, ook naast zijn bedrijf; hij vervulde met succes een aantal penningmeesterschappen; vaak decennia lang. Na het overlijden van Jannie werd het moeilijk; hij vond in Elly een vriendin met wie hij nog de dingen kon ondernemen die hij graag wilde, maar zijn gezondheid ging achteruit. Hij verloor in bepaalde opzichten zijn vrijheid en dat vond hij moeilijk. Het lied 'I did it my way' paste goed bij hem, maar toch wist hij als geen ander dat je ook mensen nodig hebt. En als je met hem sprak over zijn geloof, dan kwam er altijd dat verhaal van God die langs de Jacobs ladder naar beneden was gekomen; in mensen en de natuur. Dat gaf hem houvast.

En zo maakte Luuk de balans van zijn leven op: een goed leven, en sloot hij op 10 juni de boeken. Met zijn kinderen om hem heen, die hem hielpen, zoals altijd. *'Huil niet, ik ben in vrede gegaan'.*

Alle goede herinneringen blijven, tezamen met zijn liefde en alle andere eigenschappen die in zijn gezin voortleven. Mag dat hen troosten.

Helene Westerik

In memoriam Jan Drenth

Op 16 juni jl. overleed op 71-jarige leeftijd Jan Evert Drenth, onze penningmeester. Op de kaart staat:

Geen woorden voor

En tegelijkertijd zoveel te voelen van binnen.

Geschokt, intens verdrietig, ongeloof, onmacht

En vooral heel veel liefde voor

Mijn lieve man, onze vader en opa.

Alles wat er over blijft is liefde.

Want Jan overleed heel plotseling. Op 22 juni herdachten we zijn leven, met zijn vrouw Jannie, zijn kinderen Martine met Nathalie en Mirjam met Gertjan. Jannie, Martine en Mirjam vertelden over het bijzondere van hun relatie met Jan en wat hij voor hen betekend heeft, en we luisterden naar muziek waar Jan zo van hield. Jan en Jannie hielden van reizen, en daarom nam Jan ons bij wijze van spreken mee op de reis van zijn leven. Van Gasselternijveen naar Beilen met daar tussendoor vele reizen naar verre oorden. Allemaal zorgvuldig gepland. Het landschap van zijn leven kenmerkte zich door velden van verwachtingen, bergen om soms tegen op te zien, wegen met uitdagingen, en ondoorgrondelijke bossen om soms in te verdwalen. Sommige stukken waren licht, andere helder; soms waren er bruggen; soms even niet. En waren er mensen nodig die bruggen kunnen slaan.

Zijn werk bij de bank vroeg veel van hem; een verantwoordelijke functie voor mensen, zo vatte hij het op, want alles wat hij deed kon hij niet los van de mensen zien. Hij kwam voor mensen op en zette zich voor hen in, tomeloos. De kilte en zakelijkheid die het landschap langzaam maar zeker veroverden pasten hem niet. En als je dan niet de juiste woorden hebt of gebruikt, sla je dicht en word je dichtgeslagen, en vind je jezelf terug op eenzame diepte.

Samen met Jannie zou er een zoektocht volgen naar beter worden, en op de tast zou hij het gaan proberen, om te uiten, om te begrijpen, ook alles wat er bij Jannie, Martine en Mirjam gebeurde.

Een nieuwe fase brak aan, met al zijn activiteiten voor de handbal, de tennis en zijn penningmeesterschappen. Je deed nooit tevergeefs een beroep op Jan.

Na de verhuizing naar de Sportlaan waren Jan en Jannie weer op hun plek, en genoten ze van de contacten met de kinderen en de kleinkinderen Mae en Sev. Trots was hij op hen; en dankbaar voor alles wat er gedeeld kón worden. Wat had hij graag nog veel langer bij zijn gezin willen blijven, maar zijn gezondheid ging steeds verder achteruit. En zo moest hij die laatste weg gaan, naar die grote bron van licht, naar die allesomvattende oneindige liefde. Want hoe het ook is: *'alles wat overblijft is liefde'*. Mag dat zijn gezin helpen, tezamen met alle goede herinneringen en alles wat van Jan in hen doorleeft.

Helene Westerik

Bloemengroet

De bloemen waren op zondag 5 juli bestemd voor mevr. R. Reinds- Klasen en voor dhr. A. Oostenbrink.

Mutaties

Op 27 mei is overleden Mevr. L. Wesseling- Noordhuis in de leeftijd van 83 jaar.

Op 30 mei overleed dhr. M. Schuring, 12 dagen voor zijn 100^e verjaardag.

Op 10 juni dhr. L.E. Mulder in de leeftijd van 84 jaar.

Op 16 juni overleed dhr. J.E. Drenth, hij was 71 jaar en op 4 juli overleed dhr. J Koerts in de leeftijd van 86 jaar.

Nieuwlid

Zo mochten we Mevr. Martha Bisschop, uit Hoogeveen van harte welkom heten als nieuw lid! We hopen en wensen dat ze zich bij ons mag gaan thuisvoelen!

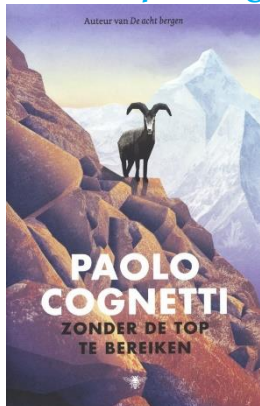
Dhr A. Sikken is verhuisd naar zijn nieuwe woning aan de Esweg.
Zijn adres luidt: Esweg 33, 9411 AB Beilen.

Inleveren kopij

*Voor het volgende nummer kunt u de kopij inleveren bij
Gerda Wiggerink tot uiterlijk 28 augustus 2020.*

Boekbespreking

N.a.v. Paolo Cognetti, Zonder de top te bereiken,
Amsterdam 2020 (2e druk)

EEN MAN DIE OP ZOEK IS NAAR DE BERGEN EN NAAR ZICHZELF

Paolo C. is een Italiaanse man (geboren in 1978 in Milaan, getrouwd + een kind, is schrijver en filmmaker en hij woont in de alpen van N Italië.) Het genoemde boek is het vierde dat hij geschreven heeft. Hij bezocht de filmacademie in Milaan. Zijn artistieke aanleg heeft meerdere kanten.

Hij maakte ook de illustraties bij zijn verhaal. En hij citeert een schrijver die zegt dat hij VANOCHTEND liever schilder zou willen zijn dan woordkunstenaar..... (p.5). Je kan zijn boeken op 2 manieren lezen:

1) als reisverslagen van een bergwandelaar. Zo lees je waar en hoe zijn reis in de Himalaya begint, wat de temperatuur is wat ze onderweg tegenkomen, hoe hoog het klimgezelschap komt etc.,

Op blz. 6 en 7 staat een kaartje getekend van Nepal en de omringende landen, De route die ze een maand lang lopen kun je goed volgen.

Het verslag staat op p. 9 tot p. 141.

2) Toch beseft de lezer van dit verslag dat het meer is dan een de indruk van een reis door het hooggebergte.

De auteur zei in een interview met het dagblad van het Noorden van 28 februari 2020; "Schrijven gaat voor mij over geheimen, het is een manier om een bekentenis af te leggen." Hij probeert dus, door middel van bergwandelen er achter te komen wie hij is en wat hij al dan niet kan.

Hij is daar eerlijk over:

“De bergen geven mij elke keer weer een les in nederigheid”. Hij zegt verder over zijn ervaringen tot nu toe dat hij geleerd heeft via die bergtochten, die soms heel zwaar zijn (zie bijv. p.113-116 over zijn hoogteziekte) bepaalde angsten te overwinnen. In zijn andere boeken heeft hij andere angsten overwonnen. Nog een wandelvoordeel is dat Paolo geleerd heeft dat je niet zonder medemensen (wandelvrienden, voorbijgangers die je ontmoet en die iets voor je gaan betekenen) kunt leven, een inzicht uit het leven gegrepen.

SCHRIJFSTIJL

De auteur van dit bijzondere reisverhaal heeft een ik zeg maar doordringende , intense manier van schrijven . Die stijl heeft hij m.i. ontleend aan de doordringende blik waarmee hij { je aan-)kijkt . P. C. schreef opnieuw een heel mooi boek.

Naschrift

Aardig te vermelden is het informatieve gesprek met hem in het aprilnummer van het blad “SCHRIJVEN”, nr. 243/2 op p.22-24.

Hij noemt zes zaken waar een (toek.) schrijver aan moet denken:

- 1) kies je favoriete schrijver en HERLEES zijn /haar werk
- 2) begin met het lezen en schrijven van verhalen (veel zeggen in weinig woorden)
- 3) experimenteer veel met de vorm waarin je iets wilt zeggen
- 4) oefen met het genre van de reportage. Zo kun je wat je zegt tot leven wekken
- 5) blijf zoveel mogelijk schrijven desnoods lezen, laat taalgebruik altijd doorgaan
- 6) blijf het leven verkennen. Wees of word avontuurlijk.

Met dank aan PC voor deze tips
Frans Brinkman
Odoornerveen

